

чълникъ съ дръги патдесѣтъ вѣины, и тѣи бѣзъ да мѣ стѣратъ никаква неправда, разгнѣваемъ, и ѡни пострадаха, какъто и пѣрви те: послѣ ѣзкъ свѣщенницы те Вѣиловы трѣста и патдесѣтъ: послѣ Ѡ немилосѣрдѣе то си свѣрзѣ небѣ то да не вѣли дѣждь, за да погѣби всѣ вселѣннаѣ съ глѣдъ и вездѣждѣе: Жѣвъ Гдѣ Бѣгъ, рече, ѣще вѣдетъ въ лѣта сѣла росѣ и дѣждь, тѣчию Ѡ оустъ словесѣ моегѣ (Г. цар. Зѣ. ст. ѣ.) Такѣ и вѣдѣ: не преминаха ли трѣ години, и шѣсть мѣцы, и не вѣли дѣждь на всѣчка вселѣннаѣ, и Ѡ велика сѣша и горашина всѣчко ѣсѣхна, и ѣспогорѣ, и чѣловѣцъы те Ѡ глѣдъ и жѣжда до смѣрти страдаха и вѣлизъ вѣше да се довѣрши свѣто: И тѣла рѣботы катѣ вѣваха, Илѣа никакъ се не оумилостивѣ, но пѣкъ враждѣваше: И такива рѣботы катѣ правѣха, какъ дѣмашъ ты, чѣ совершѣни въ законѣ а вѣха? никакъ: и понѣже вѣха чѣловѣцъы хѣди, нѣжда вѣше, и пѣдъ грѣхъ да се намѣратъ. Совершѣнъ ѣ ѣдинъ, кѣи? Иисѣсъ Хрѣтѣсъ, кѣи то се не поравотѣи въ грѣхѣвныи а ѣрѣмъ, и никакъ не сторѣи беззакѣнѣе. нѣи направѣи въ нѣщо неправда: наповѣненъ рѣкама, и чѣстъ сѣрдцемъ (псалм. Кр. ст. д.) ѣже не оустѣи ѣзыкомъ своѣмъ [дѣ. ст. Г.] и никѣмъ нѣщо не сторѣи лѣкако, какъто цѣо дѣма прорѣкъ о. Ѡстанѣ наипѣче ѣегово то совершѣно чѣловѣчѣство несквѣрно, ѣсвѣщенно, чѣсто и вѣзгрѣшно: ѣ наипѣче катѣ крѣпокъ, и держѣвенъ, и сѣленъ коспрѣа вѣсь мѣръ на сѣбе, вѣднѣа грѣхѣа, и со своѣи те Страданѣа развѣли нѣгока та неправда, и завѣждѣнны те ѣзыцы ѣстѣргнѣа Ѡ рѣцѣ те дѣяволски, и наставѣи ги ко Ѡцѣ и Бѣгъ: и чѣловѣчѣско то ѣстѣствѣ, дѣто лежѣше дѣлѣ, ѣвожи го, и възвѣде го на небѣ то, и направѣи да сѣдѣи зѣеднѣ съ Бѣга и Ѡцѣа. ѣто ѣрвѣанѣ совершѣнство то. Ѡ Мшѣсѣи и Илѣа нѣщо совершѣнно за спасѣнѣе то ѣвѣрагѣ рѣда чѣловѣчѣскагѣ не можѣха да направѣатъ: Тѣкмъ ѣдинъ свѣтъ, ѣдинъ Гдѣ Иисѣсъ Хрѣтѣсъ ко слѣвѣ Бѣга Ѡцѣа ѣминъ. Ѡко ѣ и чѣдѣса, [катѣ цѣо дѣмашъ] направѣилъ Бѣгъ чрѣзъ Мшѣсѣа и Илѣа, кой то за совершѣнство добродѣтели вменѣвашъ: Такѣ и ѣниѣ шѣсть стѣтинъ хѣлади лѣдѣе Исрѣилски, кой то прѣйдѣха чермнѣе мѣре, и не намѣкрѣхѣимъ се нѣзѣ те. и ѣвѣлакъ свѣтъѣлъ ги ѣсѣнѣваше дѣнамъ, и стѣлпъ ѣгненъ ги просвѣщѣиваше нѣщамъ, тѣи въ свѣтъна ли мнѣшъ да се скончѣха, зацѣо Бѣгъ направѣи въ нѣхъ тѣлкѣ чѣдѣсѣи, дѣто рѣкохъме? Тѣка не мѣжешъ да речѣшъ, чѣ ѣ такѣ: понѣже всѣчки те ѣниѣ хѣлади въ чѣтѣредѣсѣтъ години зарадѣи мнѣгѣ то нѣхны вѣззакѣнѣа въ пѣстына та погивнѣаха. Ѡ тѣва се вѣди, зацѣо тѣка не ѣ совершѣнство на свѣтѣи те, кога вѣшнѣи прѣвѣи чѣдѣса чрѣзъ нѣкѣи, нѣ кога Бѣга рѣди злѣстрадацъ, Ѡ рѣчатъ се Ѡ мѣръ, Ѡ слѣва, тѣрпѣатъ со смирѣнѣе и благодарѣнѣе. Тѣла дѣмы ѣзговѣрѣхъ, нѣ зацѣо оукѣрѣвамъ Мшѣсѣа и Илѣа, не вѣди! но да ѣвѣвимъ, въ кой дѣла се состоѣи совершѣнство то на добродѣтельта. Мшѣсѣа и Илѣа тогава ги совершѣнны направѣи Бѣгъ, и дѣде ѣмъ Ѡ своѣ то совершѣнство, сѣрѣчь Ѡ своѣ та вѣлодѣтъ, кога се воплотѣи, и прѣобразѣи на гѣра ѣакѣорска Иисѣсъ Хрѣтѣсъ мѣи Вѣладѣка прѣдъ своѣи те ѣпѣлы Пѣтра, ѣакова, и Иѣанна, и просвѣтѣсе лицѣ то мѣ катѣ сѣланцѣ, дрѣхи те мѣ стѣнаха вѣлы катѣ свѣтъ, и тогава повѣлѣ, и